

NIEDOSKOCZONY (1) *part praet pass pf*

A pl subst niedoskoczóné.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. doskoczyć.

W funkcji przymiotnika: Taki, którego nie można przeskoczyć: Przez ciem ia woylká poráził niezwyćieżóné/ Przez ciem ia mury vbieżał niedofskoczóné. KochPs 24.

AŽ